

יאיר ניצני מרים גבה

איור: טל לזר

רגע לפני

הגיע הזמן למתג את עצמנו כמדינת האירוויזיון, עם היכל תהילה ומוזיאון נצנצים. ככה נוכל לעקוץ עוד תיירים

בשיר של דפנה דקל) והמון נצנצים ופאייטים. כדי לממן את הפרויקט, אפשר לרתום לעניין את המיליארדר מוריס קאהן, שלכבודו הרצים בוודאי יסכימו לעדכן את שירם ל"קאהן נולדתי, קאהן נולדו לי ילדי".

בהמשך לטור הקודם, שבו ניסינו לעזור לאורחינו מחו"ל להבין ביטויים עבריים פופולריים, ננסה היום לסייע בעוד כמה עניינים שיהפכו את הביקור לנוח ויעיל יותר. ● הצלחות הקטנות עם הסלטים הזעירים נקראות מאזנים, ואם תפששו היטב בזיכרון, תבינו שמעולם לא הזמנתם אותן, הן פשוט הונחו על השולחן על ידי מלצר ששבר את שיא גינס בכמות הצלחות שהוא מסוגל להחזיק – ואתם ממש לא אמורים לשלם עליהן.

● הפתיחות בתל אביב כלפי הקהילה הגאה היא אדירה, וחוף נורדאו אפילו הותאם במיוחד עבור הקהילה החד-מינית. נכון שזו לא היתה הכוונה, אבל מכיוון שמדובר בחוף לחרדים ויש בו חלוקה מגדרית – בימים א', ג' ו'ה' נשים בלבד, ובימים ב', ד' ו'ו' רק גברים – מדובר בגן עדן אמיתי עבורכם.

● סביר שבחוף יסתובב משהו שיבקש מהמתרחצים לצאת מהמים או להתרחץ בין הרג-לים. למרות שהוא תמיד מסתיר בבלי חולצה ובבגד ים ספידו – זה לא אומר שהוא מקהילה. לגבי הדגלים: אם הדגל שחור – לא להיכנס. אם הוא אדום – צריך להיזהר. אם הוא לבן – סבבה. ואם הוא מורכב מכל צבעי הקשת – זה פיקניק פרטי.

● בהרבה מקומות בארץ ינסו לרמות אתכם במחיר, כי אתם תיירים. אבל דווקא בים, המחירים המופרכים שגובים על אוכל, על שתייה ועל כיסאות הם לא רק לכבודכם. ● כדאי להיות ערניים כשעולים על מונית, ולזכור שהי נסיעה מפארק הירקון לחוף ירושלים ממש לא אמורה לעבור דרך העיר ירושלים ולעלות 300 דולה. שתהיה לכולכם באסה סבבה וננה בננה. ●

yairn@israelhayom.co.il

איך עושים את זה? אני מציע שמשרדי התרבות, החוץ והתפוצות יקימו בתקציב משותף את "הההשהו" – היכל תהילה הישראלי של האירוויזיון. באנגלית זה אפילו נראה טוב יותר: Hahahasha.

מייד אחרי הנחיתה בנתב"ג, שישנה את שמו לנתב"ג (נמל תעופה גילי וגלית), יוסעו תיירי האירוויזיון וצלייני ירדנה ארזי היישר להיכל. הנסיעה לא תהיה ארוכה, כי ההיכל יוקם בראש העין, העיר המזוהה עם העדה התימנית שהביאה לנו את מרב הצלחות בתחרות.

ההיכל הגדול והנוצץ מפאייטים יכלול מוזיאון גדול, מסעדה בסגנון הארד רוק קפה, אולם מופעים וחנות מוזיקה. באולם המופעים ירוץ מופע מושקע של מיטב להיטי האירוויזיון, שביימו צדי צרפתי וחנוך רוזן. במוזיאון יוצגו מיטב פריטי הלבוש שכולנו זוכרים מההיסטוריה של התחרות: החולצות הרקומות כשטיח של אורנה ומשה דץ, הבגדים הצהובים של הרקדנים של עפרה חזה, הסוודרים של כוורת, והתוכי של דנה וגוטייה.

באגף הפריטים המיוחדים יוצגו תלתל של יזהר כהן (אבל לא של אבי טולדנו), תעודת שליש מכיתה ו' של גילי, הפי רחים המקוריים ששרה'לה שרון הקדישה לצה"ל, דגלוני סוריה שבהם נופפו חברי להקת פינג פונג, ועוד ועוד. על הקירות ייתלו ממוזיאליות מהתקופה, כלי נגינה ותקליטים ישנים בחתימת האמנים.

המנות ייקראו על שם שירים ידועים. בראשונות יוגשו סלט "הללויה", כיסני "הורה" וטרטר "חי". בעיקריות עוף נטע ברזילי עם אפקט קרקורי תרנגול, ולמנה אחרונה יוג' שו סופלה תופח בשם "מרימי" או עוגת שכבות שוקולד מנטה מסטיק. החשבון יוגש עם סוכריות "עולה עולה", וזו גם תהיה התשובה של המלצר כשהסועדים ישאלו, "אתה בטוח שזה עולה כל כך הרבה?"

חנות המזכרות, שתיקרא "אמור שלום לכספך", תמכור מזכרות, חולצות, משקפיים סטייל הבטלנים, גופיות עם הכיתוב "זה רק ספורט" (כולל ציון החריגה בשניות

עוד יום-יומיים האירוויזיון יהיה מאחורינו, אלפי אורחים נורדים ואסטונים יחזרו לארצותיהם, מנחים ששוכרים שיניים באנגלית ומסתובבים בבגדי מעצבים יחזרו לשורטס ולסנדלים, וכולנו נחזור לחיים המשעממים שלנו עם עזה, הרכבת הממשלה, הצפיפות במיון והניסיונות להקטין את צריכת הפחמימות. נמצא לנו שערורייה חדשה בסגנון השביס של לינור אברג'יל, ויזהר כהן יוכל לנוח קצת מהחודש שבו הוא התראיין לכל תוכנית אפשרית, כולל סרטי טבע בערוץ נשיונל ג'יאוגרפיק.

לפני שהתענוג הזה מסתיים ולקראת הגמר של מחה, הנה עוד כמה דברים חשובים שצריכים להיאמר.

1. בניגוד למדינות כמו ארה"ב, אנגליה או שבדיה, יש ראל לא השכילה לייצר כוכב מוזיקלי עולמי בתחומי הרוק או ההיפ הופ. אין לנו מרונה משלנו, אלטון ג'ון או להקת אבבא – מקסימום הגבעטרון. אבל באירוויזיונים היו לנו הרבה הצלחות. יחסית לגודלנו הפיזי, אנחנו מעצמה לא קטנה, מה שהופך אותנו ל"ראש לשועלים" – ובמקרה של דנה אינטרנשיונל, גם נוצה לתוכנים.

2. אנחנו לא אהודים מדי בעולם, רוג'ר וטרס יושב על החומה ומטנף עלינו, כולם מקטרים על ההסברה של יש ראל בעולם ולא עושים כלום כדי לשנות את זה. ההתע-נינות העצומה סביב האירוויזיון שמתקיים בתל אביב היא הזדמנות שכדאי למנף ולהזכיר לעולם שחוץ ממלחמות, יש כאן גם אחלה חופים, מסעדות ומכונים להסרת שיער. 3. ואם אנחנו כל כך טובים באירוויזיונים – למה להי גביל את זה רק לתקופה שבה הם ממש מתקיימים פה? נכון שלא כל יום פורים, אבל איפה כתוב שלא כל יום אירוויזיון? זה הזמן למתג את עצמנו כמדינת האירוויזיון, מה שיביא לכאן כל השנה עוד תיירים שאפשר יהיה לארח וגם לעקוץ במחירים (פרטים בהמשך).

זה לא אומר שצריך לוותר על המיתוג הישן כארץ הקודש, אבל לרשימת המקומות הקדושים שאליהם עולים לרגל, לצד הכותל ומגדל דוד, אפשר להוסיף גם את חנות התכשיטים של יזהר כהן, המקום שבו נולדה עפרה חזה או הלול שממנו נטע ברזילי שאבה השראה. המיתוג החדש לא צריך להיות מסובך מדי, ובמקום הסלוגן "ארץ זבת חלב ודבש", נלך על "ארץ זבת גלי עטרי וחלב ודבש".